

نا گفته‌ها و ناشنیده‌های عاشورا

محمد عمادی پور

www.ketab.ir

این نوبت چاپ کتاب بافریننده‌ی خیریه‌ی مادمان مرحومه خیرالنساء صدخروی بانوی جهادگر مستند «خیرالنساء» و خواهرمان مرحومه حاجیه فاطمه عادی پور انجام و اهداء گردیده است. بدروح مطهر حضرت اباعبدالله الحسین (علیه السلام) و شهدای و الامتاع عاشورا و اموات خودتان و روح نازنین این دو عزیز فاتحه‌ای نثار فرمایید.

«خانواده عادی پور»

سرشناسه	عمادی پور، محمد، ۱۳۳۳ -
عنوان و نام پدیدآور	کتابخانه و ناشنیده‌های عاشورا/ محمد عمادی پور.
مشخصات نشر	: مشهد، بی‌تا، ۱۳۹۸.
مشخصات ظاهری	: ۲۲۴ ص؛ ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س م.
شابک	: ۹۶۸-۶۰۰-۸۸۰۰-۶۹-۹
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
موضوع	: حسین بن علی (ع)، امام سوم، ۴ - ۶۱ق.
موضوع	: Hosayn ibn 'Ali, Imam III , 625-680
موضوع	: واقعه کربلا، ۶۱ق.
موضوع	: Karbala, Battle of, Karbala, Iraq, 680
موضوع	: عاشورا
موضوع	: Tenth of Muharram
رده بندی کنگره	: BP ۵/۴۱
رده بندی دیویی	: ۹۵۳۴/۲۹۷۱
شماره کتابشناسی ملی	: ۵۸۵۷۷۷۱

انتشارات نی نگار

ناگفته‌ها و ناشنیده‌های عاشورا

تالیف: محمد عمادی پور

چاپ: دقت / نوبت چاپ: دوم ۱۴۰۰

شمارگان: ۵۵۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۸۰۰-۶۹-۹

دفتر نشر: مشهد - خیابان آبکوه ۷ - دانشسرای ۸ - شماره ۹۰

تلفن: ۰۵۱-۳۷۲۷۴۷۶۵ | دورنگار: ۰۵۱-۳۷۲۵۱۳۰۲

تمام حقوق چاپ و نشر این اثر طبق قرار داد محفوظ است و هرگونه چاپ و تکثیر از محتویات این کتاب بدون اجازه کسبی ممنوع است.

متخلفان به موجب قانون حمایت از حقوق مؤلفان، مصنفان و هنرمندان تحت پیگرد قانونی قرار میگیرند.

قیمت: ۳۵,۰۰۰ تومان

سخن در حد شور کربلا نیست
بیان ما در این مطلب رسانیست
همه گفتند و ما گفتیم و گوئیم
ولیکن گفته، کل ماجرا نیست
«محمد خلیل مذنب»

پیشگفتار

من، زمانی به مناسبتی، نوشتم: «قیام اباعبدالله الحسین (ع) در کلیت خود، سمفونی با شکوهی است که هر نغمه‌اش گوش می‌نوازد. تابلوی نفیسی است که هر نقشش ره خیال می‌زند. چکامه‌ی بلندی است که هر بیتش شاه بیت است. کتاب جامعی است که هر سطرش سیاه مشق آزادیخواهان و ظلم ستیزان است.»^۱

حال، پس از چندی گشت و گذار در پهندشت این رویداد بزرگ و تفحص و تجسس در زوایا و خفایای این حادثه‌ی عظیم، بر آنم تا بگویم که آشنایی قاطبه‌ی مردم ما با آن و آگاهی جامعه‌ی مذهبی ما از آن، ممتی است از خروار و اندکی است از بسیار.

عاشورا، با همه‌ی شهرت و شکوهش که بیش از هزار و سیصد سال است بر بلندای نام و آوازه‌ی تاریخ نشسته و طنین شکوه و شوکتش در رواق روزگاران پیچیده و علیرغم فسانه و کهن گشتن حدیث دیگران، سخن نو و با حلاوت هر روز مانده است، متأسفانه در نزد مخاطبان جانسوخته و

مستمعان دلباخته‌اش، چیزی جز حدیث مختصر و مکرری از ظلم یک ظالم و مظلومیت یک مظلوم نیست.

محققان و تحلیل‌گران، در چرایی و چگونگی عاشورا، کتاب‌ها نگاشته‌اند. شاعران و ادیبان، عرصه‌ی عاشورا را جولانگاه طبع آزمایی و مضمون آفرینی یافته‌اند. منبریان و روضه‌خوانان، نقل مکرر چند حادثه‌ی تأثر انگیز و گریه خیز عاشورا را نمک مجلس خود پنداشته‌اند. مداحان و نوحه خوانان، به شور آفرینی ضرب و آهنگ خود، دل خوش کرده‌اند. شبیه‌خوانان و تعزیه‌گردانان، به نمایش‌های سطحی و بی‌سر و ته و مجهول و موهوم، مردم را سرگرم کرده‌اند و در این میان، از عوامل تشکیلی و تکوینی این حادثه‌ی بی‌نظیر تاریخ بشری، یعنی گفته‌ها و شنیده‌ها و کنش‌ها و واکنش‌ها و... کمتر گفته و شنیده می‌شود.

چرا ملاقات‌های شخصیت‌های مختلف با امام حسین (ع) در مدینه و مکه و مسیر مکه به کربلا و نصیحت‌ها و مصلحت‌اندیشی‌های آنان و پاسخ‌های حضرت، در مجالس و منابر، برای مخاطبان، گفته نمی‌شود؟

چرا نامه‌ها و خطبه‌های امام حسین (ع) و موعظه‌ها و اتمام حجت‌های آن حضرت و بعضی از یارانش، در مقابل سپاه بنی‌امیه و پاسخ و استدلال آن قوم، موضوع بحث قرار نمی‌گیرد؟

چرا بجای اشعار و گفته‌های وهن‌آمیز و نسبت‌های ناروای عجز و درماندگی و ذلت و زبونی به امام و یارانش، ارجوزه‌ی هر یک از آنان که بیانگر حسب و نسب و روحیه‌ی رشادت و شجاعت و مشی ظلم‌ستیزی و

ذلت ناپذیری آنان است، خوانده نمی‌شود؟

چرا بجز چند شهید برجسته و صاحب نام، از بنی هاشم و دیگر اصحاب امام حسین (ع)، از هویت دیگر خویشاوندان و یاران امام (ع) و نحوه پیوستنشان به امام و ثبات قدم و مبارزه و شهادتشان سخن نمی‌رود؟

اگر یاران امام حسین (ع) را اسوه‌های وفاداری و فداکاری می‌خوانیم و دشمنانشان را به قساوت و لثامت می‌شناسیم، چرا از کلی گویی گذشته، نمونه و مصداقی از وفاداری و فداکاری آنان و قساوت و لثامت اینان، کمتر می‌شنویم؟

عاشورا، هم در بعد تحلیلی، نکات ناشناخته، بسیار دارد و هم در زمینه‌ی روایی، اتفاقات ناگفته، فراوان. در این نوشتار، سعی نویسنده بر آن بوده است تا در زمینه‌ی روایی، از گفته و شنیده‌ها و کار و کردارها و عمل و عکس العمل‌ها و مهر و کین‌ها و سماحت و لثامت‌ها و ایثار و خست‌ها و... هر آنچه را که پیش روی خواننده‌ی امروز، روزنه‌ای به فضای سراسر اعجاب عاشورا می‌گشاید، فراهم آورد.

از آنجا که عاشورا نه قصه‌ی خفته در گذشته‌ی تاریخ، بلکه حادثه‌ی زنده‌ی امروز و هرروز است، به منظور پویایی و تاثیرگذاری بیشتر در ذهن خواننده، فعل‌ها از گذشته به حال بدل شد و به صورت " گذشته در حال " در آمد مگر آنجا که مطلبی نقل قول شده باشد.

نثر بعضی از قدما، متأثر از شیوه‌ی عربی و دستخوش سهل‌انگاری و بی‌مبالاتی است. برای یکدست شدن و بی‌عیب بودن نثر کتاب، و رعایت حال

خواننده، با حفظ اصالت مطلب و رعایت امانت، در نگارش و جمله بندی آنها اصلاحاتی صورت گرفت.

بعضی از مطالب، در مآخذ مختلف، با کم و بیش اختلاف آمده است که با مقابله و مقایسه آن‌ها، کامل‌ترین و درست‌ترین صورت برگزیده شد.

این نوشته‌ی ناچیز، کم از ران ملخی است تحفه‌ی کمتر از موری به پیشگاه با حشمت آن سلیمان کربلا. باشد که به دیده‌ی عنایت بنگرد و به

سجیه‌ی کرم پذیرد!

محمد عمادی پور

۱۳۹۸/۴/۲۶

www.ketab.ir